

De-i numai vis

Dan Lazarescu

De-i numai vis al minții mele oarbe,
De-i prefăcut amor și mincinos,
Nu-mi spune-acum, mai lasă-mă o oră
Așa mințit, atât e de frumos!

Când, ostenit de vraja-acestei clipe,
Voi fi dormind la pieptul tău, visând
Tu să mă lași, topindu-te în umbră
Și-n viața mea să nu mai vii nicicând.

Eu m-oi trezi și, când să strâng în brațe
Inima ta, vei fi de negăsit,
Și-oi crede-atunci că nu-i fi fost aieveja,
Că visul meu cu tine m-a mințit.

De e amor adevărat, îmi spune
Că ești iubita mea și n-ai să pleci
Și, de-oi visa a noastră despărțire,
Cu un sărut tu lacrima să-mi ștergi.

Și-apoi să mă cuprinzi domol în brațe,
Coșmarul să-l destrami la pieptul tău
Și să-mi șoptești că încă suntem tineri
Și să îmi juri că ne-om iubi mereu.

Rescriere după o poezie din perioada liceului.